

JELOVNİK
SERIJALI

DŽO HIL • GABRIJEL RODRIGEZ

LOKOT! KLJUČ

ALFA i OMEGA

LOCKE & KEY

LOKOT I KLJUČ

Knjiga 6
ALFA I OMEGA

Scenario:
Džo Hil

Crtež:
Gabrijel Rodriguez

Kolor:
Džej Fotos

Glavni i odgovorni urednik:
Slobodan Jović

Prevod:
Marko Šelić

Lektura:
Agencija Mahačma

Dizajn:
Ivica Stevanović@Pero i miš

Upis:
Savo Katalina@Pero i miš

Tehnički urednik:
Marko Poznanović

Urednik:
Vladimir Tadić

Štampa:
Simbol, Petrovaradin

Izdavač
Darkwood d.o.o., Beograd
e-mail: info@darkwood.co.rs
www.darkwood.co.rs
011/2622-867
064/6465-755

Locke & Key is TM and © 2008 Joe Hill, Idea and Design Works, LLC. All Rights Reserved. For the Serbian edition: © 2014 Darkwood Comics. All Rights Reserved.

ISBN 978-86-6163-330-0
COBISS.SR-ID 220582668

Naslov originala:
Locke & Key volume 6:
Alpha & Omega

Za originalno izdanje:
Ted Adams, CEO & Publisher
Greg Goldstein, President & COO
Robbie Robbins, EVP/Sr. Graphic Artist
Chris Ryall, Chief Creative Officer/
Editor-in-Chief Matthew Ruzicka, CPA,
Chief Financial Officer

Original Series Edited by Chris Ryall

IDW

ZAKLJUČAK

To je to, odbrojavanje je okončano, na kraju smo puta! Poslednji čin drame porodice Lokot napokon je u vašim rukama, te vas nećemo dugo držati na ovoj strani – samo koliko da vam skrenemo pažnju na neke zanimljivosti i zahvalimo vam.

Ono što će pažljivog čitaoca posebno oduševiti (možda i raznežiti) u ovoj knjizi jeste divni autor-ski osvrt na ceo serijal, kao namigivanje čitavom putovanju koje smo zajedno s Lokotovima prošli: ako vam prethodnih pet knjiga bude pri ruci prilikom čitanja ovog toma, listajte i proverite koliko samo kadrova, čak i čitavih strana, ima svoj omaž ovde. Na kraju – uporedite, recimo, prvu stranicu drugog poglavlja ove knjige sa stranicom broj 4 u prvoj knjizi. Ili gornji kadar strane 8 s donjim kadrom 103. strane u trećoj knjizi. Nećete verovati još koliko ovakvih mesta ima – čak je poslednja stranica poslednjeg poglavlja serijala referenca na prvu stranicu prvog poglavlja serijala! No, neka vam ovo ne zazvuči kao da je priča ciklična, kao da se kraj uliva u početak ili nešto slično. Nipošto. Kraj je prilično konačan, reč je samo o upečatljivom zaokruženju: u priču smo ušli tako što su se jedna vrata otvorila, a iz nje ćemo izaći tako što će se jedna (druga) vrata zatvoriti. Elem, ako se neko bojao da su brižljivi autori ipak zabravili na neke sitnice koje su tu i tamo iskrslale... pa, bojao se uzalud. „Kad smo zavirili u Tajlerovu glavu, videli smo tamo i nekog nepoznatog tipa pored slupanog automobila, s lisicama na leđima – šta je s tim?” – biće razrešeno. „Jedna devojčica videla je bitku titana s prozora svetionika i kasnije ništa s tim!” – ne, biće razrešeno. „Zašto je glavu malog Rufusa nemoguće otključati? A-ha, to ne objašnjavaju nigde!” – da, ne kaže se direktno, ali to nije ni bila zagonetka. Već poruka. Umovi nekih ljudi, ljudi koje smatramo drugačijim od sebe, ljudi poput Rufusa, ostaće nam nedokučivi sve i da imamo Glava-ključ. Svetovi u njima, premda nama nejasni, mogu biti predivni, možda bogatiji (i iskreniji) od naših. Jedino što mi pada na pamet kao nerazjašnjeno jeste detalj s kraja prve knjige – ono kad se Duh-ključ sam od sebe okrene u bravi na stranici 128. Ali s obzirom na Hilovu pedantnost, pre ću poverovati da je propust moj. Oh, i verovatno nije jedini: prevod i adaptacija ove sjajne priče behu veliki izazov. Fina je prilika da na kraju zahvalim Maji Popov, s kojom sam do kasnih (ili ranih jutarnjih) sati „glavolomio” oko jezičkih nedoumica,

kao i Milošu Ivanoviću – on je taj koji se dosetio reči *lokot* u vreme velike dileme oko prevoda naslova. Ovaj italijanizam, sinonim za katanac, stigao nam je, geografski logično, preko Hrvatske, te mnogima otuda zvuči kao kroatizam; mi smo ostali pri mišljenju da je ovo rešenje, zbog fonetske sličnosti sa originalom, ipak najsrećnije – u čemu nas je učvrstio i detalj da je Bendžamin Lokot ona najvažnija, najmoćnija vrata upravo zakatančio, ne samo zaključao. Beše još takvih izazova – recimo odluka da jezik Bendžaminovog vremena prevedemo jezikom iz vremena Vuka Karadžića (godine i jesu približne), jer se ta razlika vidi i u originalu. Sve bi to bilo pravi košmar bez svesrdne podrške, razumevanja i sluha kuće *Darkwood* i urednika Vlade Tadića, kojima takođe ide golemo „hvala” za realizaciju ovog poduhvata.

A hvala i tebi, čitaocē. Da, to bi bilo to. Kraj.

P. S. Džo Hil i Gabi Rodriguez kažu ti „ćao” s prvog kadra stranice 18. Čak i tamo rade ono u čemu su najbolji: brinu o svojim junacima.

Marko Šelić

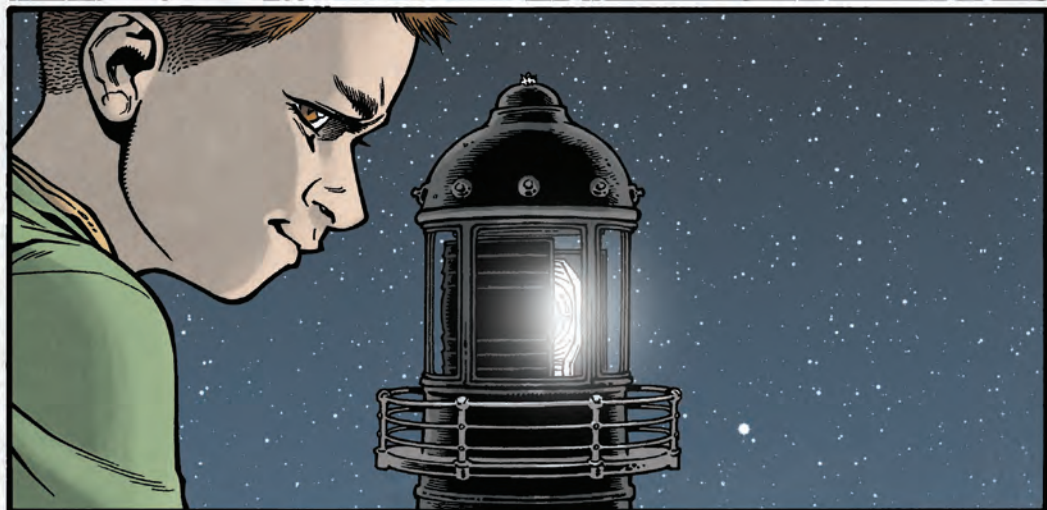

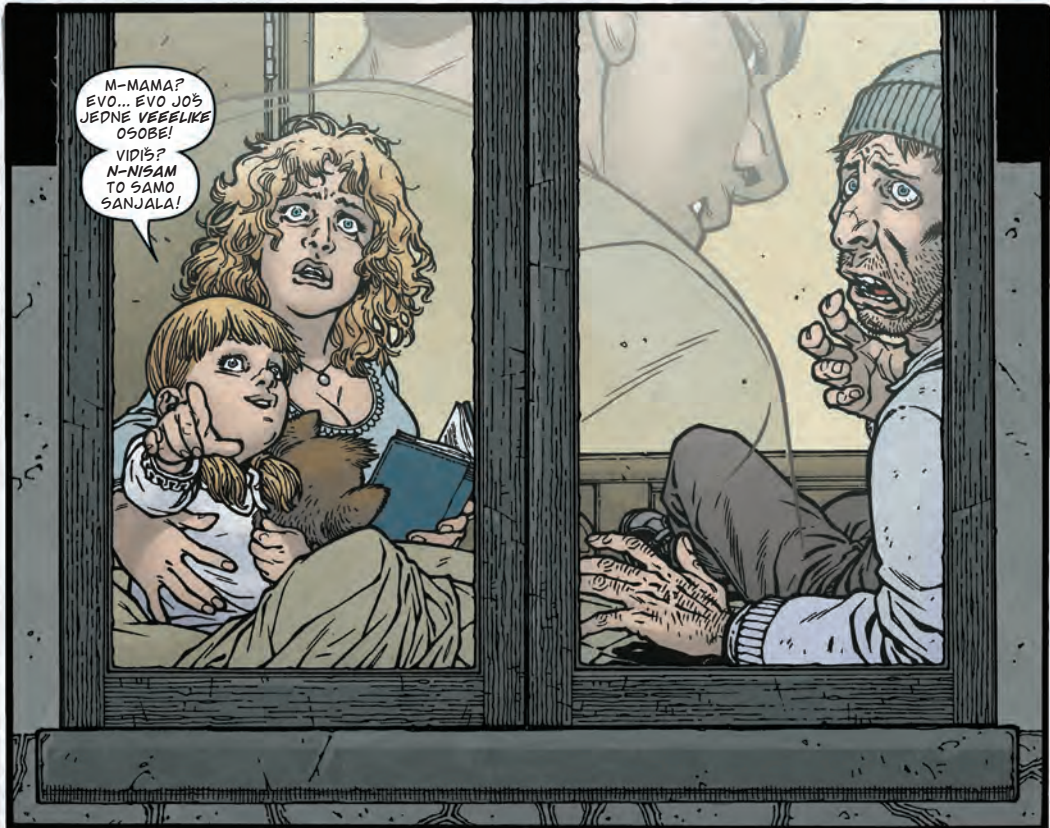
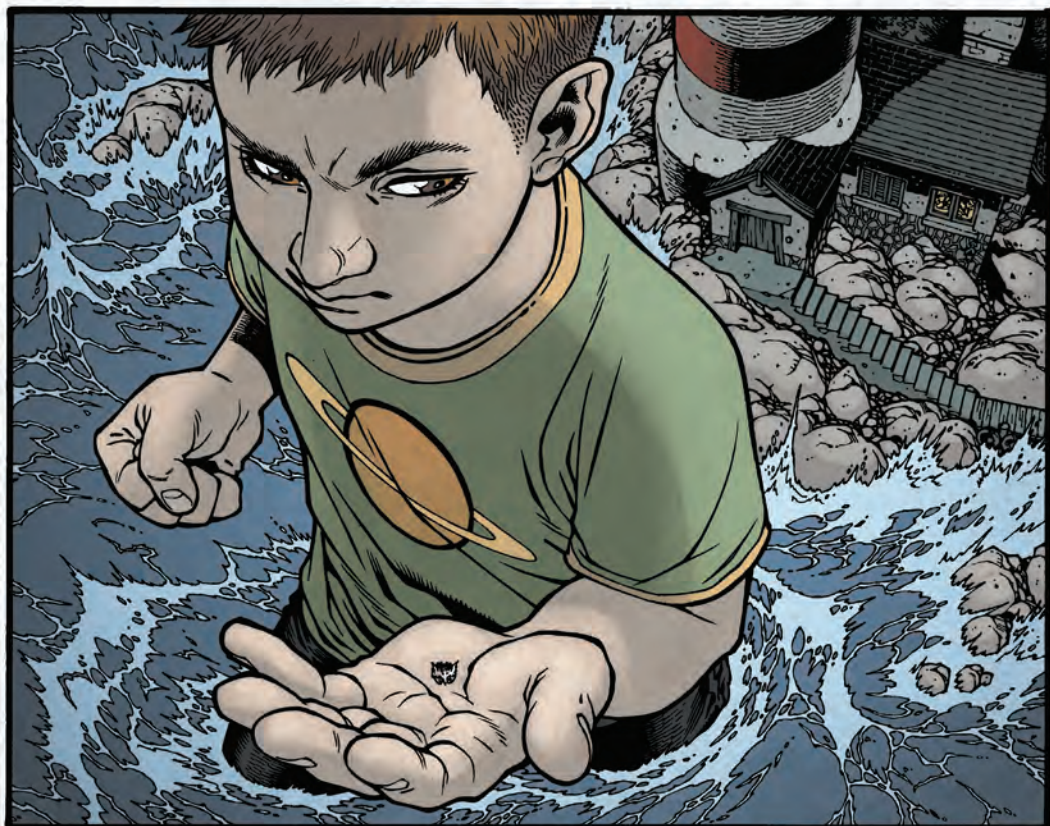

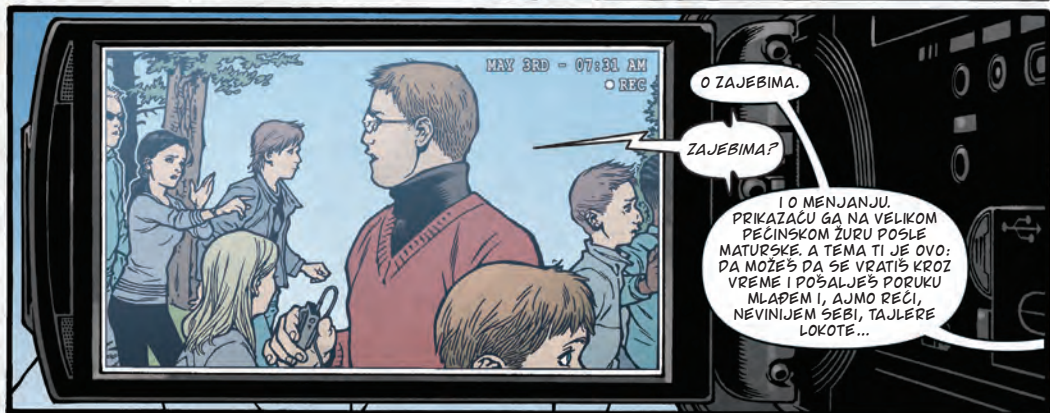
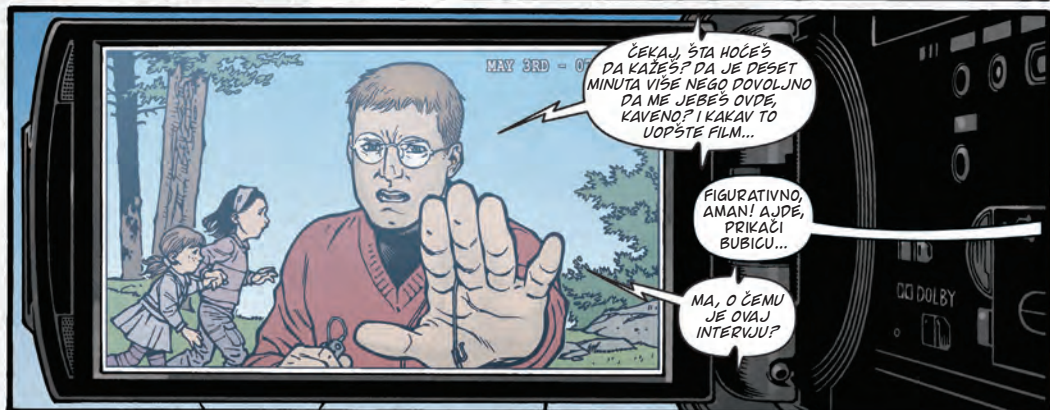
ALFA i OMEGA

• Poglavlje prvo •

NAŠA KAJANJA

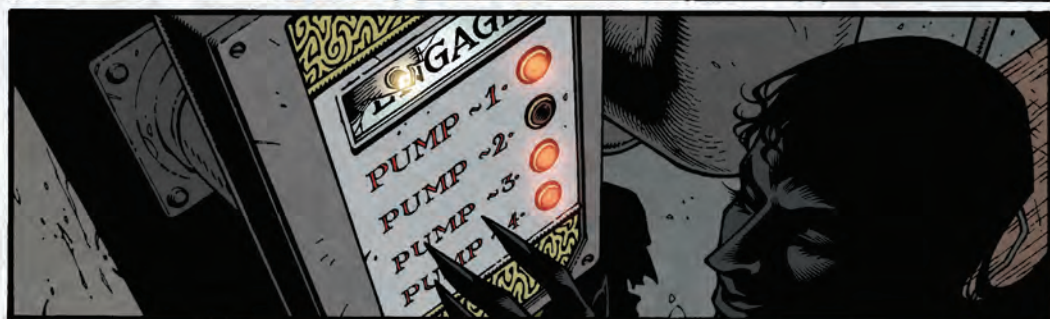
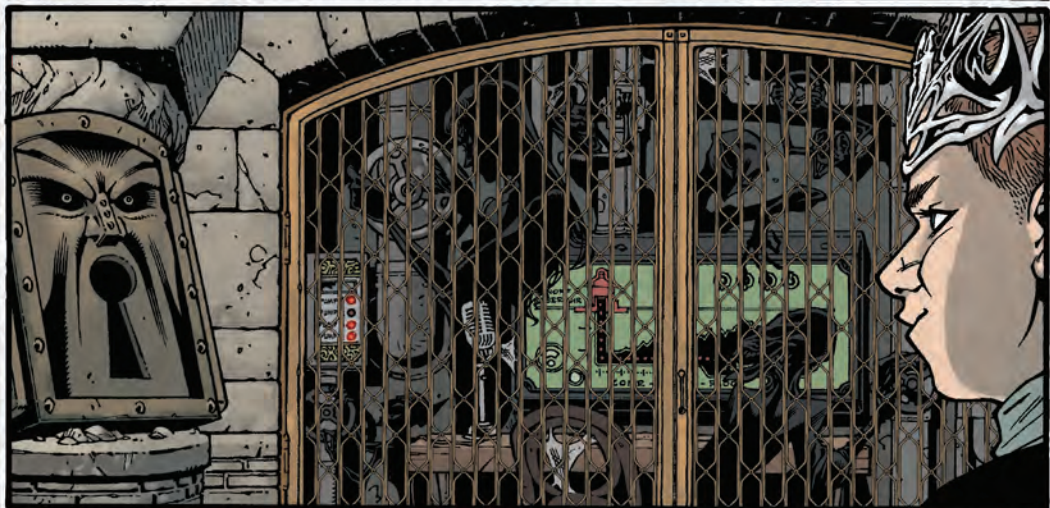
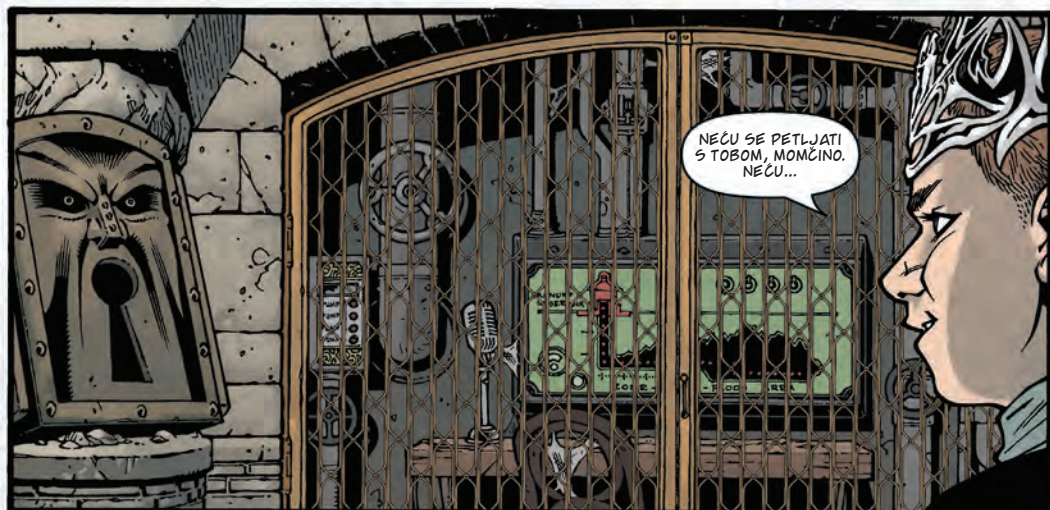

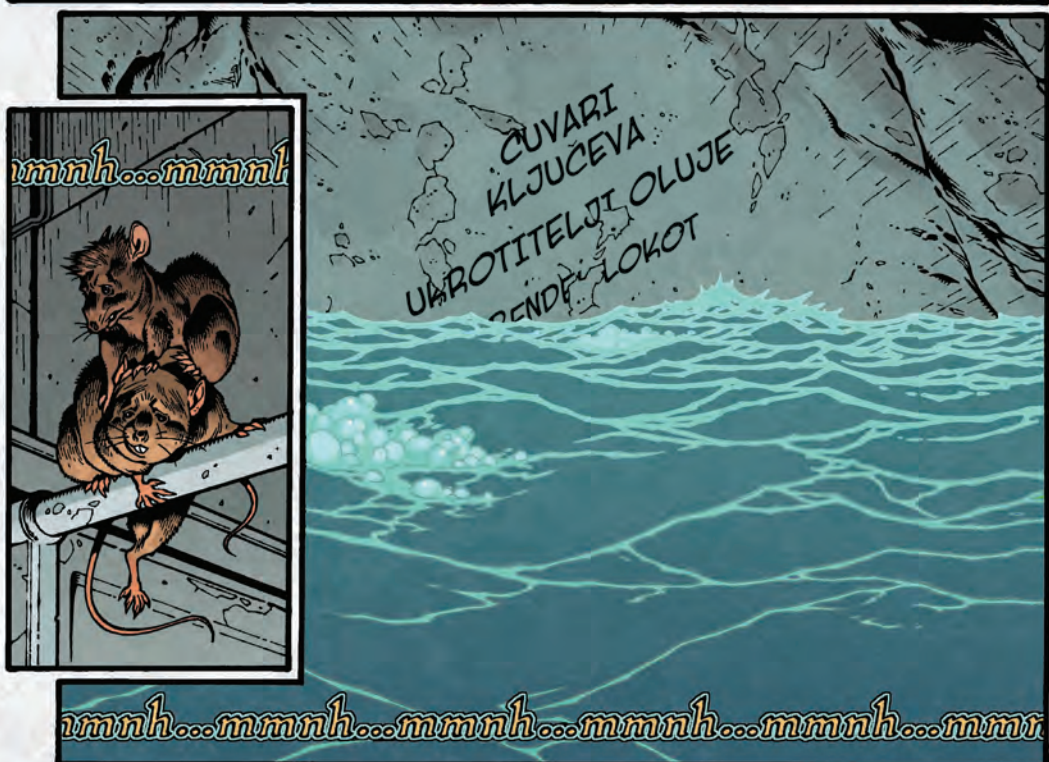
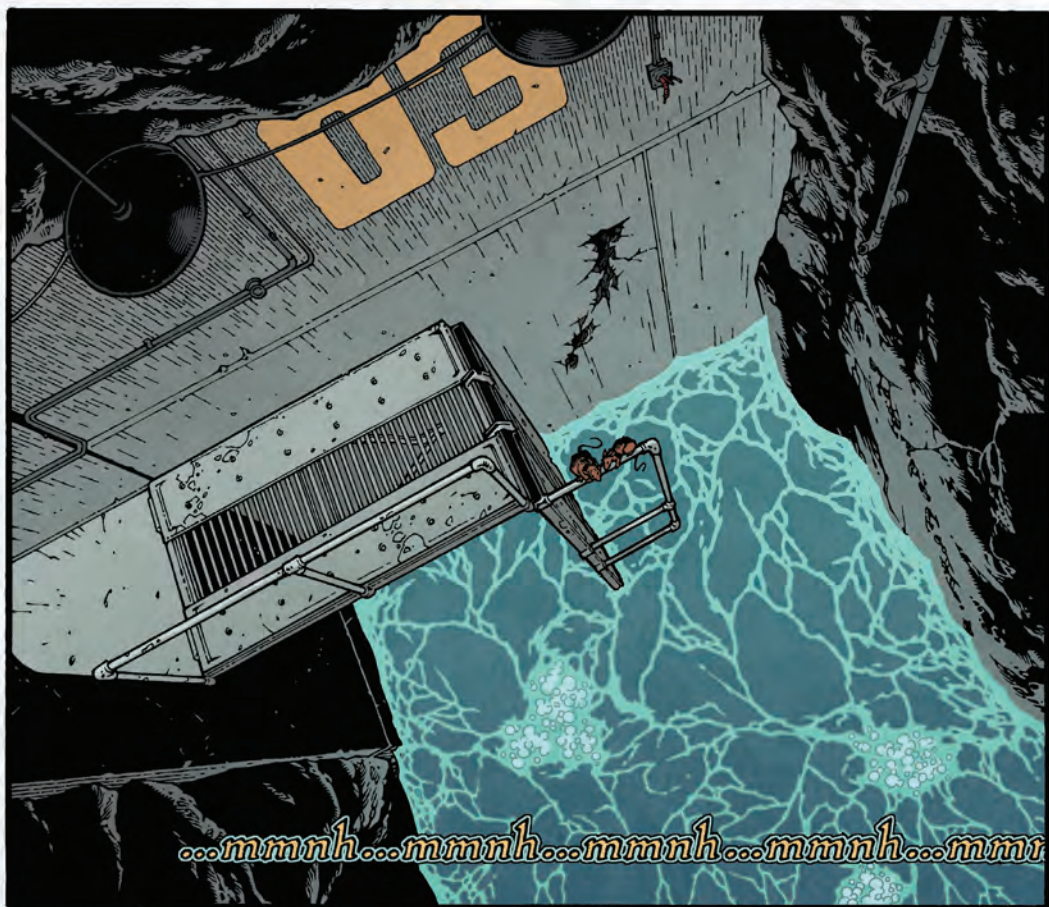
...CUNAMI,
KAZU...

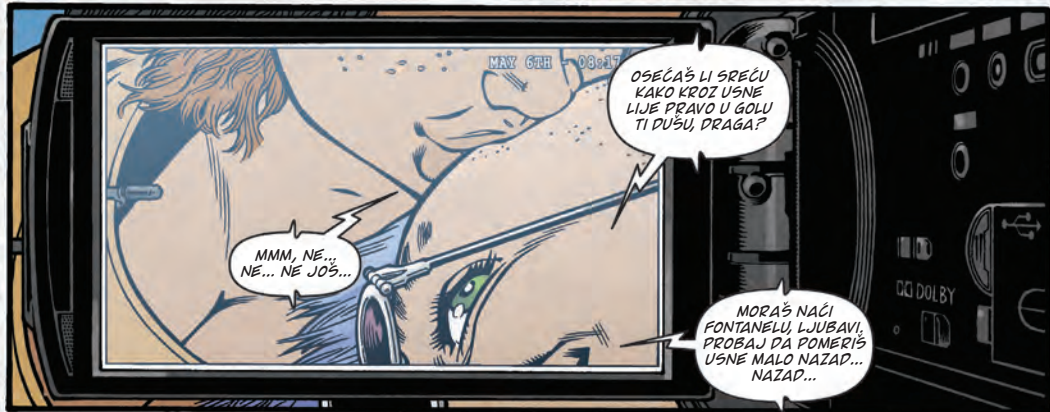
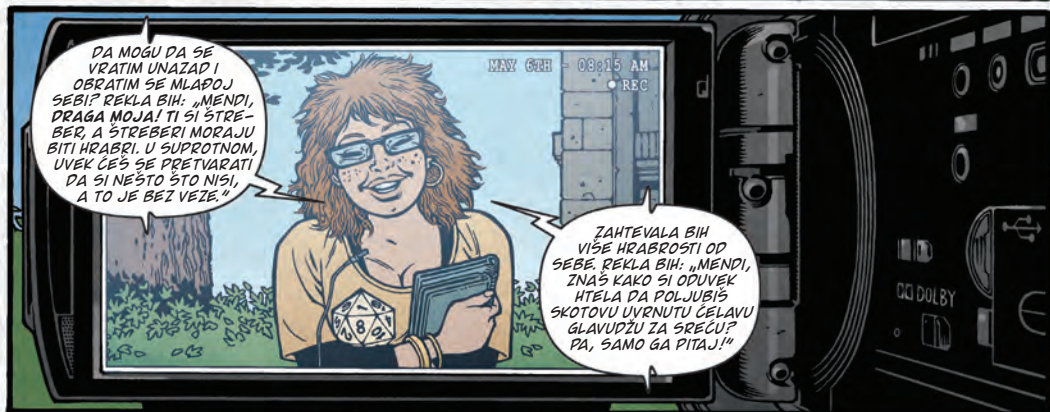
...TROJE
LJUDI JE BIL
UNUTRA...

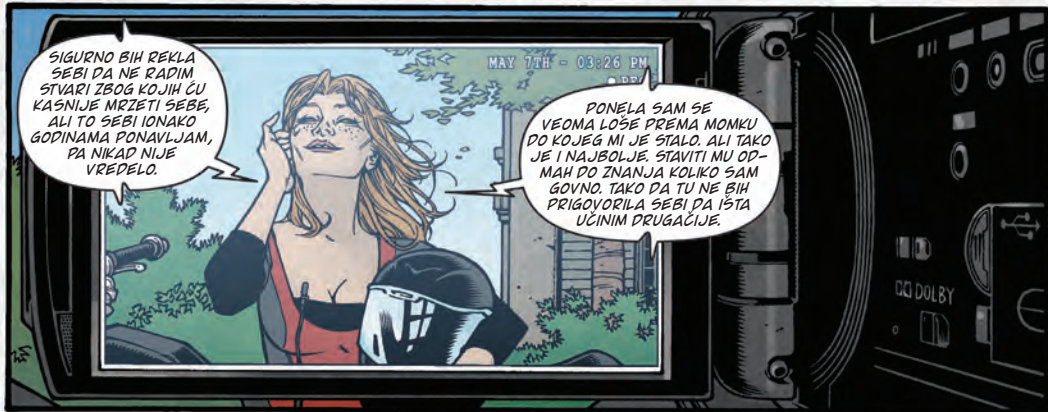
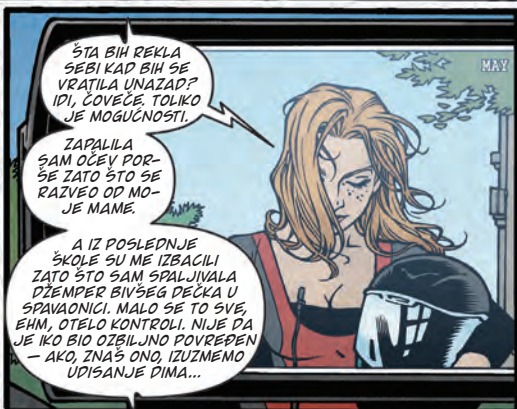
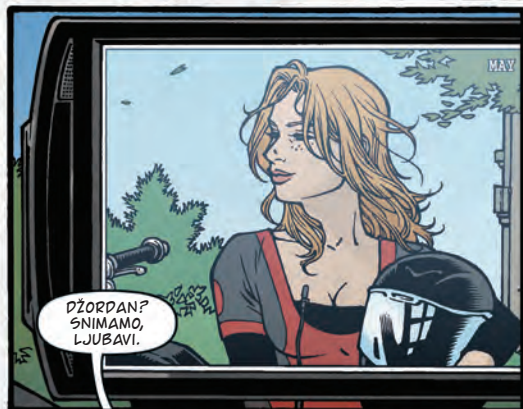
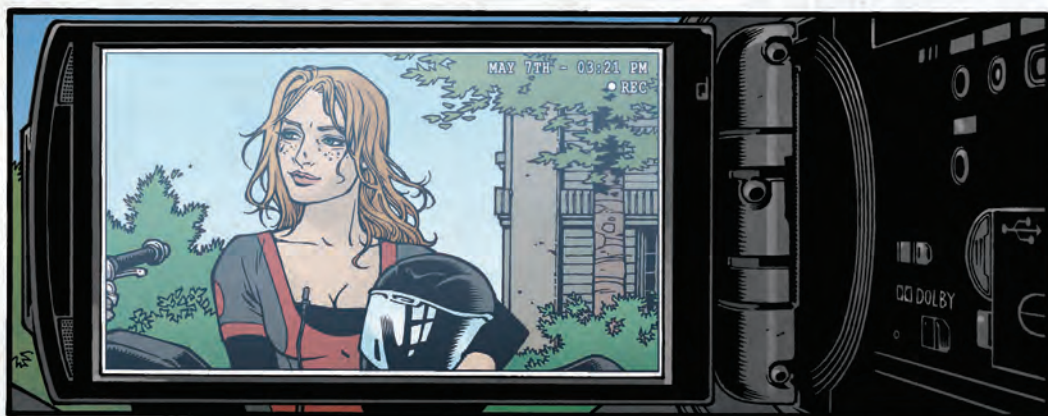
O-MOJ-BOŽE,
KAČIM OVO
SMEŠTA NA
„UTJUB“...

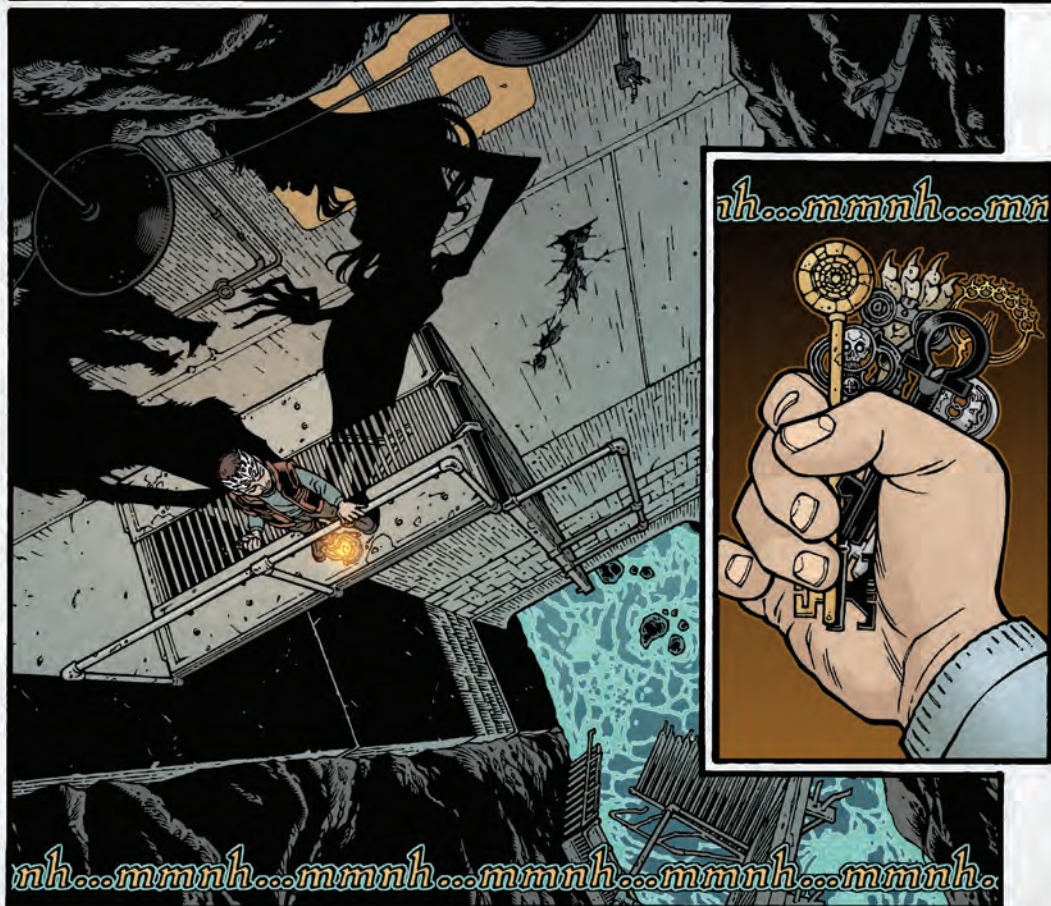
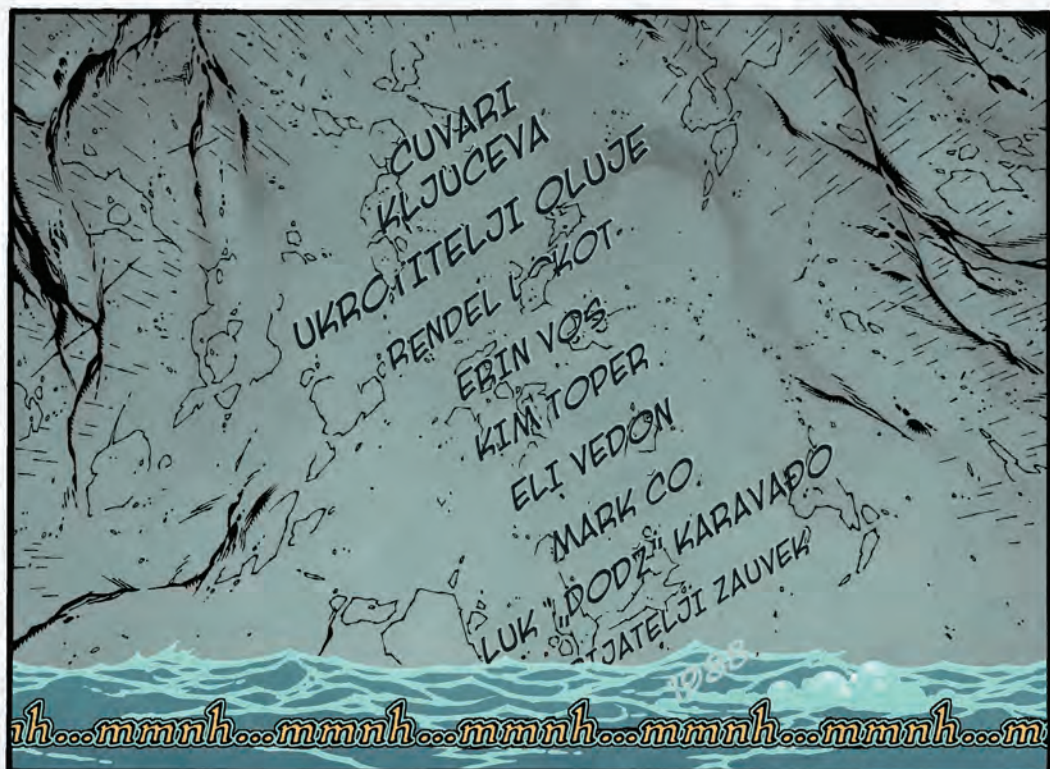
DA LI SE IKO
IZVUKAO? DA LI SE
IKO IZVUKAO ODATLE
PRE NO ŠTO
JE...

OKEJ.
BILA JE
TA JEDNA
ŽURKA.
BIO SAM U
RAGBI TIMU, PA
SAM MORAO DA
SE POJAVIM,
KAPIRAŠ?

NE DOPADA MI SE RAGBI.
IGRAO SAM ČETIRI GODINE
I NIKAD MI SE NIJE
DOPALO.

ALI SE KINSI
DOPAO ŠEP MARTIN,
MOJ DRUG. LEVI
ODBRAMBENI.

JEDAN OD ONIH
TIPOVA KOJI ĆE TI PO-
KAZATI KOLIKO JE SAMO
OSEĆAJAN TAKO ŠTO ĆE
UNIŠTAVATI GITARU SVIRA-
JUĆI DEJVA METJUZA NA
OKUPLJANJIMA.

MRZIM I MUZIKU
DEJVA METJUZA, DA.

KINSI JE KAZALA DA
ĆE REĆI TATI ZA TU ŽURKU
AKO JE NE PовеDEM.
TAKO DA JE I ONA
POŠLA.

GLEDAO SAM
ŠEPA KAKO ISPIJA
ŠEST PIVA IZ PAKOVA-
NJA, ONAKO, DA SVIMA
POKAŽE KOLIKA JE
MUŠKARČINA.

ONDA SU KINSI I ON
POČELI O TOME KAKO BI
BILO DOBRO DA SKOKNU
PO TAKOSE, A JA SAM
POSTAO NERVOZAN. JER
ŠEP JE BIO BAŠ PIJAN,
RAZUMEŠ?

ALI NISAM
NIŠTA REKAO. SAMO
SAM IH ISPRATIO
POGLEDOM DOK SU
IZLAZILI.

MOJ NAJBOLJI
DRUG ROD JE BIO U
FAZONU: „ŠTO SI IH
TEK TAKO PUSTIO DA
ODU, ČOVEČE?“

„BOGME, JA
NE BIH PUSTIO SVOJU
SESTRU DA ODE SA ŠE-
POM OVAKO SKROZ PIJA-
NIM I SJEBANIM.“

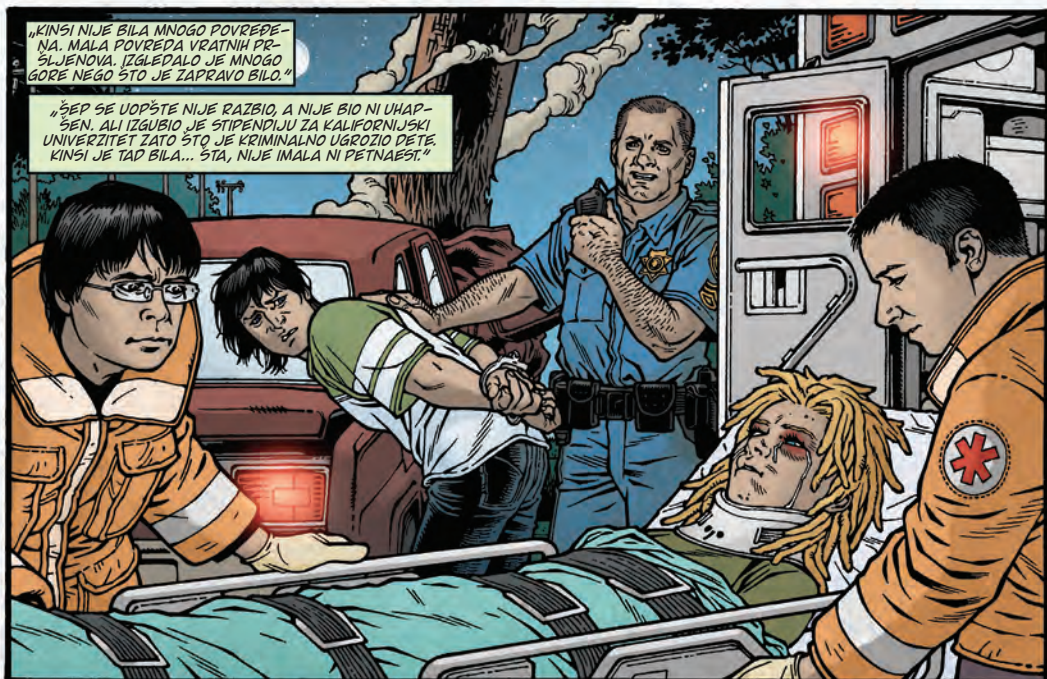
NISAM UMEO DA MU
ODGOVORIM. JER, VIDIŠ...
KLINCI U MOJOJ PRETHODNOJ
ŠKOLI UVEK SU ME ZVALI
„STRUČNI SAVETNIK“.

MOJ TATA JE BIO
ŠKOLSKI PSIHOLOG,
STRUČNI SAVETNIK, I
AKO BIH IKADA REKAO
NEŠTO KAO: „HEJ,
DRUGARI, OVO MOŽDA
NIJE BEZBEDNO“,
SMEŠTA BI ME
ZAJAHALI.

GOVORILI BI MI ŠRANJA
POPUT: „EJ, STRUČNI SAVET-
NIĆE, A OĆE LI MI OVO TRAJNO
UĆI U DOSIJE?“

MISLIM, PA KO BI ŽELEO
DA BUDE TAJ LIK? KO BI ŽE-
LEO DA BUDE POLICIJA ZA
KORIGOVANJE ZABAVE?

ČAK BI ME I ROD FES
— MOJ NAJBOLJI DRUG —
PONEKAD NAZVAO
STRUČNIM
SAVETNIKOM.

"KINSI NIJE BILA MNOGO POVRREĐENA. MALA POVRREDA VRATNIH PRSLJENOVA. IZGLEDALO JE MNOGO GORE NEGO ŠTO JE ZAPRAVO BILO."

"ŠEP SE UOPŠTE NIJE RAZBIO, A NIJE BIO NI UHAŠEN. ALI IZGUBIO JE STIPENDIJU ZA KALIFORNIJSKI UNIVERZITET IZATO ŠTO JE KRIMINALNO UGROZIO DETE. KINSI JE TAD BILA... ŠTA, NIJE IMALA NI PETNAEST."

"PLANIRAO SAM DA PROVEDEM ŠEST NEDELJA TOG LETA NA BAHU S RODOM. HTEO SAM DA NAUČIM DA SURFUEM."

"TATA MI JE REKAO DA SLOBODNO ZABORAVIM NA TO. KAZAO MI JE KAKO MOGU JEDINO DA PLANIRAM SLJAKANJE S NJIM U VILITSU, CELOG LETA. DA POPLOČAVAMO DVORIŠTE."

"I ONDA SAM MU... REKAO SAM DA MI SE TOLIKO JEBENO SMUČILO ŠTO SAM NJEGOV SIN. DA ON UOPŠTE NE RAZUME KAKO JE TO BITI NJEGOV KLINAC. KAKO JE KAD TE OSTALI KLINCI GLEDAJU KAO NASTAVNIKA."

"REKAO SAM MU DA NE MOGU DA DOČEKAM ŽIVOT BEZ NJEGA. I JOŠ NISMO GOVORILI KAD SU GA..."

JA MISLILA TI SVRATIO NA ČASKANJE.

NE S TOBOM.
SORI.

E PA, I JA BIH DA ME SNIMIŠ ZA SVOJ DOKUMENTARAC. SNIMAO SI SVE OSTALE, ZAR NISAM NA REDU?

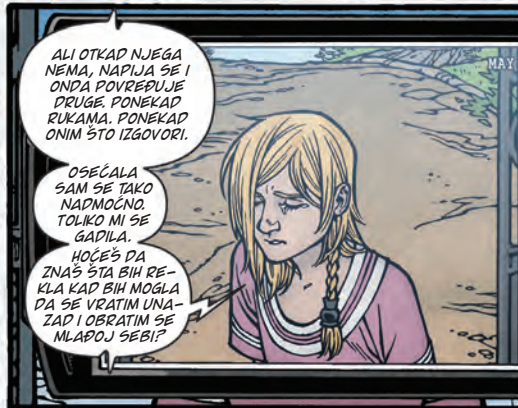
SAMO ZAVRŠNA GODINA, KINSI.

UKLJUČI KAMERU, KAVENO. HAJDE, DOBAR MATERIJAL ĆU TI DATI.

MOJA MAMA JE PIJANICA.

BILA JE PIJANICA I PRE TATINE SMRTI. I TO SVI ZNAMO.

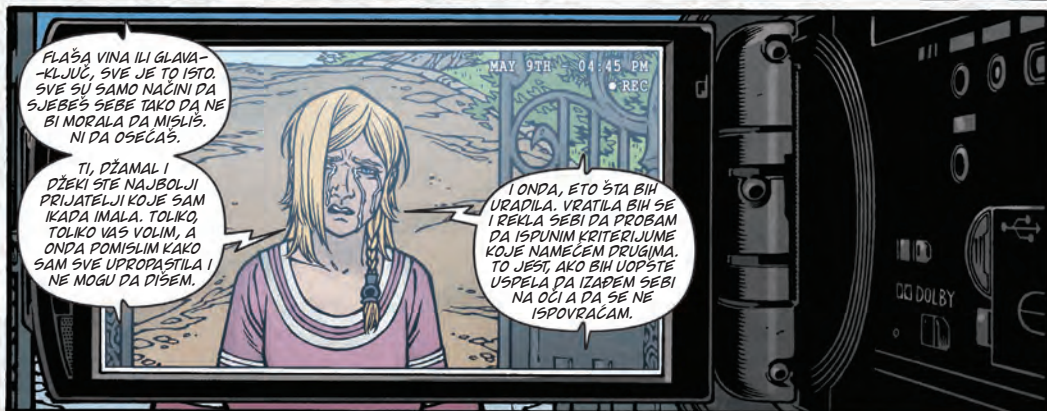
ALI OTKAD NJEGA NEMA, NAPIJA SE I ONDA POVREĐUJE DRUGE. PONEKAD RUKAMA. PONEKAD ONIM ŠTO IZGOVORI.

OSEĆALA SAM SE TAKO NADMOĆNO. TOLIKO MI SE GADILA.

HOĆEŠ DA ZNAŠ ŠTA BIH REKLA KAD BIH MOGLA DA SE VRATIM UNAZAD I OBRATIM SE NALAPU SEBI?

REKLA BIH SEBI DA SAM ISTA KAO ONA. REKLA BIH: „SKINI SE MALO SA SVOG KRSTA. NEKOME BI TO DRVO DOBRO DOŠLO.“

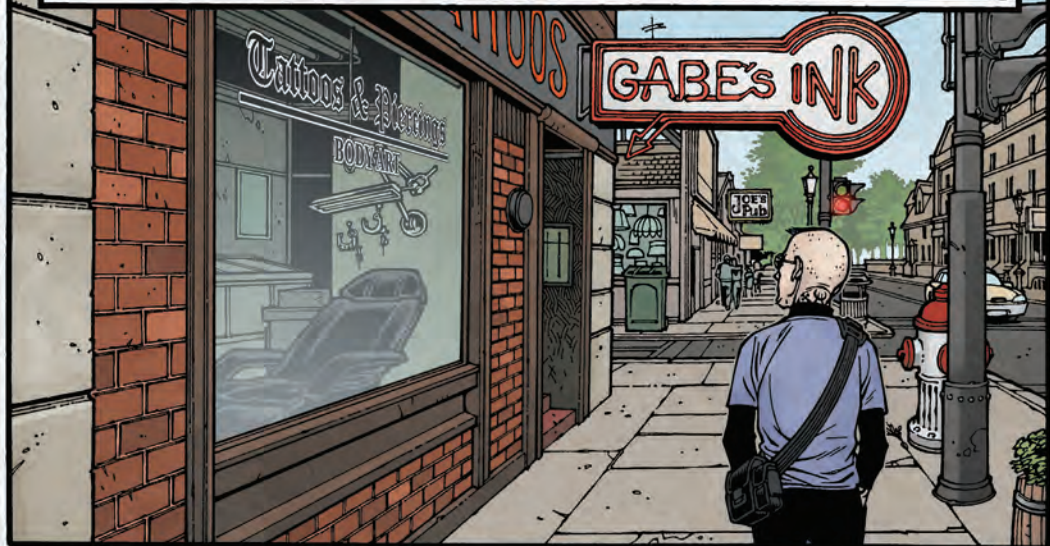

FLAŠA VINA ILI GLAVAKLJUČ. SVE JE TO ISTO. SVE SU SAMO NAČINI DA SJEBEŠ SEBE TAKO DA NE BI MORALA DA MISLIŠ. NI DA OSEĆAŠ.

TI, DŽAMAL I DŽEKI ŠTE NAJBOLJI PRIJATELJI KOJE SAM IKADA IMALA. TOLIKO, TOLIKO VAS VOLIM, A ONDA POMISLIM KAKO SAM SVE UPROPASTILA I NE MOGU DA DIŠEM.

I ONDA, ETO ŠTA BIH URADILA. VRATILA BIH SE I REKLA SEBI DA PROBAM DA ISPUNIM KRITERIJUME KOJE NAMEĆEM DRUGIMA. TO JEŠT, AKO BIH UOPŠTE USPELA DA IZAFEM SEBI NA OČI A DA SE NE ISPOVRAĆAM.

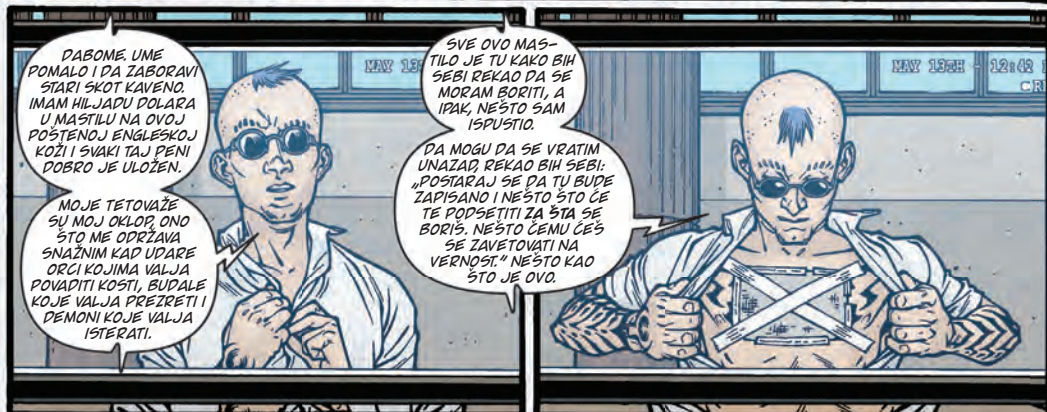

PRETPOSTAVLJAM DA JE TO FINA PROMENA U ODNOSU NA ONO KAD DOBIJEM TVOJE KOŠČA-TE MANČESTERSKE RUČNE ZGLOBOVE PO CELOJ FACI. OKEJ. KRENI.

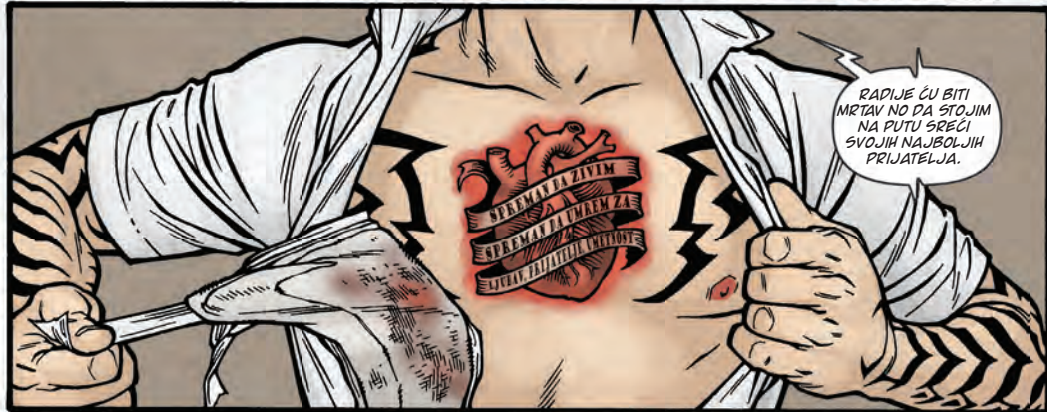

DABOME, UME POMALO I DA ZABORAVI STARI SKOT KAVENO. IMAM HIL-JADU POLARA U MASTILU NA OVOJ POŠTENJOJ ENGLEŠKOJ KOŽI I SVAKI TAJ PENI DOBRO JE ULOŽEN.

MOJE TETOVAŽE SU MOJ OKLOP, ONO ŠTO ME ODRŽAVA SNAŽNIM KAD UDARE ORCI KOJIMA VALJA POVAĐITI KOSTI, BUDALE KOJE VALJA PREZRETI I DEMONI KOJE VALJA ISTERATI.

SVE OVO MAS- TILO JE TU KAKO BIH SEBI REKAO DA SE MORAM BORITI, A IPAK, NEŠTO SAM ISPUSTIO.

DA MOGU DA SE VRATIM UNAZAD, REKAO BIH SEBI: „POSTARAJ SE DA TU BUDE ZAPISANO I NEŠTO ŠTO ĆE TE PODSETITI ZA ŠTA SE BORIŠ. NEŠTO ĆEMU ĆEŠ SE ZAVETOVATI NA VERNOST.“ NEŠTO KAO ŠTO JE OVO.

RADIJE ĆU BITI MRTAV NO DA STOJIM NA PUTU SREĆI SVOJIH NAJBOLJIH PRIJATELJA.

UVEK SAM ZNAO DA IMAŠ SRCE, ĆOVE- ĆE, ALI... AUH, TO JE BLESAVO. TAKOĐE I NEKAKO EPIK.

IZGLEDA KAO DA BOLI. BOLI LI?

OTPRILIKE KOLIKO I DŽAMALOV DESNI KROŠE. DRUGIM REČIMA: NE.

PA, TO MU
DOPE TO.
MOJA
POBEDA.
KRAJ.

ALFA i OMEGA

• Poglavlje drugo •

VOJNIK

